

Vlaamse overheid

Agentschap voor Overheidspersoneel

SECTORCOMITE XVIII
VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

protocol nr. 288.941

PROTOCOL HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN
VAN 20 APRIL, 10 MEI en 1 JULI 2010 DIE GEVOERD WERDEN IN HET
SECTORCOMITE XVIII VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS GEWEST

Houdende

VRT: aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering
inzake de statutaire VRT pensioenen

door de afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

vaste leden

1. de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, voorzitter;
2. de heer Geert Bourgeois, Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;
3. de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;
4. mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding;
5. de heer Piet Van Roe, gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep.

enerzijds,

en de afvaardigingen van de drie representatieve vakbonden:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

mevrouw Laurette Muylaert
- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten die onder meer de ACV-Openbare Diensten en de ACV-Transport en Communicatie groepeert, vertegenwoordigd door:

de heer Servaas Le Compte
- het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de heren Francis Van Lindt
Jos Mermans

anderzijds,

Werd een eenparig akkoord afgesloten over bijgaand voorstel tot aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen.

Bijgaand document maakt integraal deel uit van dit protocol.

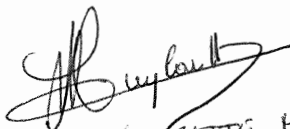
Brussel, 02-07-2010

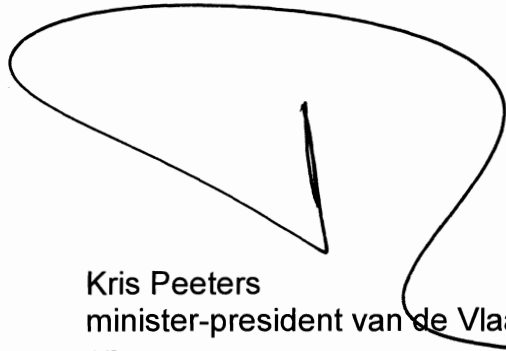
DE AFVAARDIGING VAN DE
REPRESENTatieve
VAKORGANISATIES:

DE AFVAARDIGING VAN DE
OVERHEID

Voor de Algemene Centrale der Openbare Diensten:

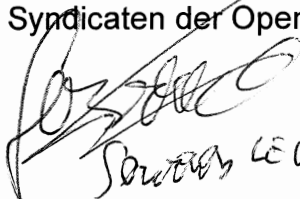
De Voorzitter,

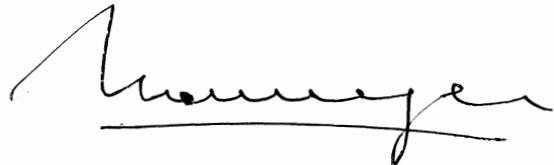

LAURETTE HUYLAERT

Kris Peeters
minister-president van de Vlaamse Regering
en
Vlaams minister van Economie, Buitenlands
Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid

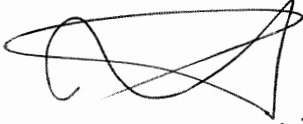
Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten

STEVEN LEGATTE

Geert Bourgeois
Vlaams minister van Bestuurszaken,
Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

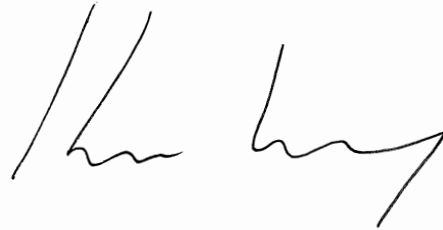
Voor het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt

FRANCIS VAN LINDT

Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening,
en Sport

mevrouw Ingrid Lieten
viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Innovatie,
Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding

vr de heer Piet Van Roe
gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse
Radio- en Televisieomroep

Nota aan het Sectorcomité XVIII van 1 juli 2010

Aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen

1. Inleiding

Op de vergadering van het Comité XVIII van 20 april 2010 werden de onderhandelingen opgestart over 4 voorstellen om het pensioendecreet van de VRT aan te passen. Op vraag van de vakverenigingen werd beslist om de onderhandelingen niet af te sluiten omdat er nog een vijfde voorstel van aanpassing aan het pensioendecreet moet worden toegevoegd. Dat behandelt de weerslag die loopbaanonderbreking en andere vormen van afwezigheid kunnen hebben op de pensioenberekening.

2. Voorstel.

De Directie legt in bijlage een voorstel van tekstaanpassing aan het pensioendecreet voor dat neerkomt op de toepassing van de terzake geldende federale regelgeving. Die regelgeving is ondermeer ook van toepassing op de Vlaamse ambtenaren.

Over dit voorstel werd op het BOC van de VRT op 23 juni een unaniem akkoord bereikt.

De Directie vraagt om de in het syndicaal statuut voorziene procedure van onderhandeling over dit voorstel en over de 4 voorstellen die reeds op 20 april werden besproken af te sluiten op 1 juli 2010.

3. Inwerkingtreding

De Directie zal het resultaat van de onderhandelingen samen met de vijf voorstellen voor goedkeuring voorleggen aan de Raad van Bestuur van de VRT. Na die goedkeuring worden de vijf voorgestelde aanpassingen aan het decreet overgemaakt aan de bevoegde Minister met de vraag om de procedure op te starten die kan leiden tot de gewenste aanpassingen aan het decreet.

De aanpassingen treden in werking na de eindstemming in het Vlaams Parlement.

Marcel Meys
directeur HR

Bijlagen: 1

Nota aan het Sectorcomité XVIII van 20 april 2010

Aanpassingen aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen

1.1 Inleiding

Verschillende omstandigheden verplichten er toe om het pensioendecreet voor de statutaire medewerkers aan te passen:

- gewijzigde wetgeving m.b.t. de perequatierregeling
- de invoering van het leeftijdscomplement
- uitvoering van Europese regelgeving over de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische wettelijke pensioenregelingen en deze van de instellingen van internationaal publiek recht
- een regeling voor de gehele of gedeeltelijke afstand van het statutair pensioenrecht voor bepaalde diensten

2.2. Voorstel.

Om dit te regelen stelt de directie een aantal aanpassingen aan de teksten van het pensioendecreet voor. Vier voorstellen van tekstaanpassing worden opgenomen als bijlage bij deze nota.

Op het Basisoverlegcomité van 19.02.09 werd unaniem positief advies verleend m.b.t. deze voorstellen.

2.3. Inwerkingtreding

Na goedkeuring door de Raad van Bestuur worden de voorstellen van aanpassing aan het decreet overgemaakt aan de bevoegde Minister met de vraag om de procedure op te starten die kan leiden tot de gewenste aanpassingen aan het decreet.

De aanpassingen treden in werking na de eindstemming in het Vlaams Parlement.

Marcel Meys
directeur HR

Bijlagen: 4

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Perequatieregeling.**1. Aanpassing aan de perequatieregeling.**

Oorspronkelijk werd de perequatie van de rust- en overlevingspensioenen geregeld overeenkomstig bepalingen zoals voorzien in de Wet van 09 juni 1969 betreffende de rust – en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector.

Deze bepalingen vormden één referentie – het Rijksstatuut – dat in het verleden door alle openbare instellingen werd gevolgd.

Vandaag omvat het beheer van de perequatie het verzekeren van de opvolging van sterk uiteenlopende statuten, het federale, de verschillende gemeenschappen en gewesten, de autonome overheidsbedrijven,...

Tal van instellingen zijn geëvolueerd, hetzij doordat zij overgeheveld werden van het ene bestuursniveau naar het andere, hetzij doordat zij autonoom geworden zijn met een eigen statuut, hetzij doordat zij gesplitst werden.

De statuutwijzigingen zijn niet altijd bekend. De perequatie wordt in dat geval toegekend op basis van een onzekere rechtsgrond – met regularisaties achteraf – of zij wordt niet uitgevoerd, wat nadien dan weer aanleiding geeft tot de uitkering van achterstallen.

Het gebeurt ook steeds vaker dat graden worden afgeschaft. Voor de gepensioneerden met die graden moet de loonschaalevolutie van de afgeschafte graden gesimuleerd worden, met het risico van willekeur en incoherentie. Dit probleem wordt steeds scherper door de stijgende levensverwachting en het toenemend aantal reorganisaties dat zich binnen de openbare dienst voordoet.

Om aan deze problematiek tegemoet te komen, voert de Wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector in zijn hoofdstuk IV daarom een totaal nieuw perequatiemechanisme in.

De nieuwe regeling, dwz een op loonkorven gebaseerd perequatiemechanisme dat om de twee jaar in werking wordt gesteld, maakt het mogelijk tegemoet te komen aan de zwakheden en ongelegen gevolgen van het vroegere systeem.

Het belang van de nieuwe formule ligt ook hierin dat zij de perequatie meer solidair en doorzichtig maakt. Alle pensioenen worden gekoppeld aan de tweejaarlijkse (referentieperiode waarin de loonsevolutie wordt gemeten) evolutie van een precies omschreven loonkorf en alle pensioenen van dezelfde korf zullen geperequateerd worden op basis van hetzelfde percentage.

Men loopt, met andere woorden, niet langer het risico dat bepaalde groepen binnen de gepensioneerden van de openbare sector onvoldoende of niet meer in aanmerking komen omdat de herzieningen met betrekking tot hun graad onzeker zijn (bv. oud- titularissen van intussen afgeschafte of in onbruik geraakte graden).

Kenmerkend is ook dat niet de verloningsevolutie van het personeel in actieve dienst wordt gemeten, maar de verloningsevolutie van de graden die voorkomen in de meest representatieve rustpensioenen van de betrokken korf die zijn ingegaan binnen de 4 jaar voorafgaand aan de referentieperiode waarin gemeten wordt. Daarbij wordt rekening gehouden met de evolutie van: de maxima van de weddenschalen, de weddenbijslagen, het vakantiegeld en de eindejaarspremie.

Overlevingspensioenen komen niet in aanmerking voor de samenstelling van de korf en de loonmeting, maar worden natuurlijk wel geperequateerd.

De perequatie is gelijk aan het percentage waarmee de globale bezoldiging op het einde van de referentieperiode is toegenomen ten opzichte van de bezoldiging op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan die referentieperiode.

Hieraan dient toegevoegd dat de uitzonderlijke situaties waarin sommige gepensioneerden zodanig belangrijke perequaties genieten dat zij meer krijgen als gepensioneerde dan toen zij nog actief

waren, zich normaliter niet meer kunnen voordoen wegens de nivellering die door de korven wordt tweeweg gebracht. De "categoriale" perequatie wordt in wezen omgevormd tot een algemeen recht. Ondanks de voordelen verbonden aan het nieuwe mechanisme verhoogt het de algemene kostprijs van de perequatie niet merkbaar.

2. Gevolgen voor het pensioen van de statutaire VRT-personeelsleden.

Overwegende dat de perequatieregeling behoort tot de algemeen geldende principes voor de rust- en overlevingspensioenen van alle statutaire medewerkers van de openbare sector en het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen nog een andersluidende bepaling bevat in het art 37 § 2, is het aangewezen om de tekst van het decreet aan te passen aan de gewijzigde regelgeving.

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

3. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Art.37 – paragraaf 2 wordt vervangen door volgende bepaling:

" Met ingang van 01 januari 2009 worden de rust- en overlevingspensioenen geperequateerd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de rust- en overlevingspensioenen die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist.
Het toegekende perequatiepercentage is daarbij gelijk aan datgene wat geldt voor de perequatiekorf van de Vlaamse ministeries, de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, de extern verzelfstandigde agentschappen en de Vlaamse gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest."

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

4. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Complement wegens leeftijd.**1. Pensioencomplement wegens leeftijd.**

De Wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen, zoals nadien gewijzigd, voert voor de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist (art.2-1°) een complement wegens leeftijd in, dat als volgt wordt omschreven in

Art 5: "Het nominaal bedrag van de in artikel 2 bedoelde rustpensioenen, (eventueel beperkt tot het maximum van 3/4 bepaald in artikel 39, eerste lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, in voorkomend geval verminderd krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van het pensioen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht), wordt, voor de werkelijk gepresteerde diensten na 31 december 2000, verhoogd met een pensioencomplement waarvan het bedrag als volgt wordt vastgesteld :

- 0,125 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 60e verjaardag van het personeelslid en de laatste dag van de maand van zijn 62e verjaardag, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 15 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01;

- 0,167 % van dit nominaal bedrag voor elke maand begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op die van de 62e verjaardag van het personeelslid en het einde van zijn loopbaan, zonder dat het bedrag van het complement per maand werkelijk gepresteerde dienst minder dan 20 EUR per jaar mag bedragen aan het spilindexcijfer 138,01.

Voor de toepassing van dit artikel worden enkel de verloven met behoud van bezoldiging gelijkgesteld met werkelijk gepresteerde diensten.

Indien het personeelslid, tijdens de in het eerste lid bedoelde perioden, diensten met onvolledige opdracht heeft verstrekt, worden die perioden in aanmerking genomen ten belope van het gedeelte dat de werkelijk gepresteerde diensten vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht."

Verder bepaalt de Wet van 12 augustus 2000 in zijn art 6:

" Art.6 § 1 - De krachtens deze afdeling toegekende rustpensioencomplementen maken integraal deel uit van het pensioen. (inwerkingtreding: 01 januari 2007)

De toekenning van de complementen mag niet tot gevolg hebben dat het pensioenbedrag de in artikel 39 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen bepaalde grenzen overschrijdt.

Ze worden niet toegekend als bij de berekening van het pensioen een ander tantième dan 1/60, 1/55, 1/50 of 1/48 in aanmerking werd genomen.

Voor de berekening van het rustpensioen worden de diensten en perioden waarvan de inaanmerkingneming zou verhinderen dat het complement wordt toegekend en aldus nadelig zou zijn voor betrokkene, buiten beschouwing gelaten."

2. Gevolgen voor het pensioen van de statutaire VRT-personeelsleden.

Uit het samen lezen van art.6 § 1 van de Wet van 12 augustus 2000, waaruit volgt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van het federale ambtenarenpensioen dat berekend wordt aan 1/55 per dienstjaar, en art.9 bis § 4 van de Wet op het vakbondsoverleg van 19 december 1974, waaruit volgt dat alle federale wettelijke bepalingen inzake ambtenarenpensioenen als minimale rechten moeten worden beschouwd, volgt dat het leeftijdscomplement voor de statutaire VRT – gepensioneerden moet beschouwd worden als een minimaal recht.

Aangezien het Decreet van 13 juli 1994 houdende de pensioenregeling voor de statutaire VRT personeelsleden nog geen leeftijdscomplement voorziet (het bestond toen ook nog niet voor het federaal openbaar ambt) moet het Decreet aangepast worden met terugwerking tot 01 januari 2007 (datum waarop de federale regelgeving uitdrukkelijk bepaalt dat het leeftijdscomplement integraal deel uitmaakt van het pensioen).

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

Voor het statutair pensioenfonds is de regeling financieel voordelig. De meeruitgaven voor een eventueel complement worden immers ruimschoots gecompenseerd door de daarmee uitgespaarde pensioenuitgaven (voor de tijdsperiode waarvoor het complement wordt toegekend) en de bijkomende inkomsten onder de vorm van persoonlijke bijdragen (voor dezelfde periode).

3. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toevoeging van een Art. 48 bis met volgende tekst:

“ Het nominaal bedrag van het rustpensioen wordt verhoogd met een complement wegens leeftijd overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die gelden voor de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist. Deze bepaling heeft uitwerking voor alle rustpensioenen die ingaan vanaf 01 januari 2007.”

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

4. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Overdracht tussen de Belgische wettelijke pensioenregelingen en deze van de instellingen van internationaal publiek recht.

1. Achtergrond.

Inwoners van een van de lidstaten van de Europese Unie die in een van die lidstaten een beroepsactiviteit hebben uitgeoefend die aanleiding kan geven tot de uitkering van een wettelijk pensioen in die lidstaat, en die nadien als personeelslid in dienst treden van een van de instellingen van de Unie (bv parlement, commissie, maar ook Euratom, Eurocontrol, Europees patentenbureau,...) en daar als personeelslid een pensioenrecht ten laste van de Unie verwerven, kunnen hun nationale pensioenrechten laten overhevelen naar de Unie zodat hun in de nationale lidstaten uitgeoefende beroepsactiviteit kan in aanmerking genomen voor het pensioen ten laste van de organen van de Unie.

Het omgekeerde kan ook, maar is uiteraard – gezien het verschil in uitbetaalde bedragen – minder gebruikelijk.

Het gaat hier om de uitvoering van Art. 11 § 2 van bijlageVIII van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, zoals vastgelegd in verordening nr 259/68 van de Raad van de Europese Unie van 29 februari 1968.

Deze bepalingen hebben, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, rechtstreekse gelding in de lidstaten.

Ongeveer 1% van onze pensioendossiers heeft op vandaag een dergelijk internationaal karakter. In vergelijking met andere openbare werkgevers is dat veel, maar dat is historisch te verklaren. Bij het opstarten van de audiovisuele diensten van de Europese instellingen waren de openbare omroepen immers het traditionele rekruteringsgebied.

Maar ook heel wat gewone administratieve medewerkers die hun loopbaan bij de openbare omroep zijn begonnen, hebben na verloop van tijd hun weg naar een van de instellingen van de Unie gevonden.

De overdracht van deze pensioenrechten, wordt in het VRT pensioendecreet van 13 juli 1994 geregeld in hoofdstuk VI (art. 67 t/m 83).

Deze bepalingen, die een exacte kopie vormen van de toen nog geldige federale wet van 21 mei 1991 tot regeling van dezelfde materie, voorzien in een subrogatiesysteem.

Met ingang van de ingangsdatum van het pensioenrecht ten laste van de Unie tot de uitdoving van dat recht, wordt door de nationale overheid die normaal het nationale pensioen zou betalen (hier dus de VRT) een maandelijkse bijdrage gestort aan de pensioenkas van de Unie, bijdrage die in verhouding staat tot de bij de nationale werkgever gepresteerde diensten die in aanmerking genomen worden voor de pensioenberekening van de Unie.

Deze wets- en decretale bepalingen waren echter in strijd met de tekst van de verordening 259/68 die slechts de betaling van ofwel de actuariële tegenwaarde, ofwel de betaling van een afkoopsom toeliet. (De actuariële tegenwaarde heeft tot doel de waarde van een onzekere toekomstige periodieke uitkering te kapitaliseren en resulteert dus uit de berekening van het kapitaal dat overeenkomt met het pensioen waarop de betrokkene in het nationaal kader recht zal hebben, met toepassing van een discontorente wegens de vervroegde uitbetaling ten opzichte van de vervaltermijn, en van een verminderingfactor, bepaald naar evenredigheid met het risico van overlijden van de begunstigde voor de vervaltermijn en in functie van de leeftijd van de verzekerde en de sterftcijfers, waarbij voor beide factoren rekening wordt gehouden met de tijdspanne tussen het tijdstip waarop de actuariële tegenwaarde wordt vastgesteld, en dat waarop het pensioen zou zijn toegekend.

De berekening van de afkoopsom daarentegen kan bij bijdrageplichtige pensioenstelsels bestaan in de som van de door de verzekerde en in voorkomend geval de door diens werkgever betaalde bijdragen, eventueel vermeerderd met de interesten.)

Het subrogatiesysteem was uiteraard voordelig voor de Belgische nationale instellingen (gezien de gespreide betaling en eventueel zelfs – bij voortijdig overlijden – het wegvallen van enige betaling) maar nadelig voor de organen van de Unie.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft dan ook stelselmatig de Belgische regeling betwist en uiteindelijk kwam men tot een onderling akkoord waarbij de Belgische wetgeving in overeenstemming werd gebracht met de bepalingen van Verordening 259/68, waarbij gekozen werd voor het systeem van de afkoopsom.

Dit alles werd geconcretiseerd in de nieuwe Wet van 10 februari 2003, die wordt toegepast voor alle aanvragen tot overdracht ingediend vanaf 01 januari 2002.

Deze nieuwe wet is echter enkel van toepassing op die pensioenregelingen waarvoor de nationale wetgever rechtstreeks bevoegd was.

Hoewel de nationale wetgever de Gemeenschappen en Gewesten duidelijk verzocht analoge maatregelen te nemen voor de pensioenregelingen die onder hun bevoegdheid vielen (zie daarover ondermeer de memorie van toelichting bij art.3 van de nieuwe wet, Doc 50 2101/001 van de Kamer) heeft de Vlaamse Gemeenschap tot op vandaag nooit enige actie ondernomen.

Dit gaf dan ook dadelijk aanleiding tot problemen voor de afhandeling van dossiers van de openbare omroep, waarbij ook de aansprakelijkheid van België in het gedrang werd gebracht. In een aantal analoge zaken (o.a. Arrest dd 17 juli 1997 in zaak C-52/96, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk Spanje) oordeelde het Hof van Justitie immers dat het de Lid – Staten zelf zijn die de gepaste maatregelen moeten nemen. Interne problemen binnen de Lid – Staat mogen het tijdig nemen van de maatregelen niet beletten.

In verscheidene VRT dossiers (o.a. Maebe, Thuy, Sniijders) vorderden de organen van de Unie dan ook ten opzichte van de VRT de toepassing van de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003, terwijl dit – overeenkomstig de bepalingen van het pensioendecreet – niet ging.

Uiteindelijk, om de dossiers op nationaal vlak niet te laten ontsporen en de juiste opbouw van de pensioenrechten bij de Unie van de gewezen collega's niet verder in gevaar te brengen, deelde de VRT per aangetekend schrijven dd 23 maart 2006 aan de PDOS (Pensioendienst voor de Overheidssector, voor statutaire pensioenen belast met de uitvoering van de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003) mee dat de VRT bereid was om voortaan, in afwachting van de noodzakelijke decreetwijziging, de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003 voorlopig toe te passen. De toepassing van de nieuwe wet is tot op vandaag de administratieve praktijk.

Met een aangetekend schrijven dd 01 oktober 2007 bracht de VRT de Gemeenschapscommissaris bij de VRT op de hoogte van het feit dat, aangezien het VRT pensioendecreet op het vlak van de internationale pensioentransfers in strijd was met de Europese regelgeving, het desbetreffende hoofdstuk van het Decreet de facto buiten werking werd gesteld en dat er, in afwachting van een herziening van het pensioendecreet, werd overgegaan tot de toepassing van de bepalingen van de federale Wet van 10 februari 2003.

De VRT ontving geen enkele reactie op deze mededeling.

Het verdient uiteraard aanbeveling de bepalingen van het VRT – pensioendecreet in overeenstemming te brengen met de voorschriften van Verordening 259/68 van de Raad van de Europese Unie – en met de administratieve praktijk op vandaag.

De tekstwijziging wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een gewone doorverwijzing naar de federale regelgeving is het meest aangewezen.

De nieuwe regeling is voordelig voor het statutair pensioenfonds, vooral op het vlak van de beheerskosten. Tegenover de jarenlange betaling van een maandelijks som met de daaraan verbonden behandelingskosten staat nu de éénmalige betaling van een afkoopsom, waarna het dossier definitief kan worden afgesloten.

Tot slot kan gemeld worden dat, voor wat betreft de wettelijke pensioenen van de contractuele collega's, het probleem zich niet stelt. Deze wettelijke pensioenen behoren immers tot de bevoegdheid van de federale wetgever en daar worden de bepalingen van de Wet van 10 februari 2003

automatisch toegepast (de Rijksdienst voor Pensioenen is daarbij verantwoordelijk voor de afhandeling van deze dossiers).

2. Voorstel.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toevoeging vooraan in hoofdstuk VI van een Art. 66 bis met volgende tekst:

" De bepalingen van de overige artikelen van dit hoofdstuk hebben uitwerking voor alle aanvragen tot overdracht die werden ontvangen tot 31 december 2001. De afhandeling van aanvragen tot overdracht ontvangen vanaf 01 januari 2002, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen en onder de voorwaarden die vanaf die datum gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist. "

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – De gehele of gedeeltelijke afstand van het statutair pensioenrecht voor bepaalde diensten.

1. Achtergrond.

In de loopbaan van een werknemer komen meer en meer gemengde loopbanen voor waardoor men, in de loop van zijn carrière, voor verschillende diensten aan verschillende pensioenregelingen – en dan soms nog in diverse varianten - in de eerste pijler onderworpen is, bv de diverse berekeningsvarianten in de gewone werknemersregeling, de regelingen van de openbare sector en zelfs de zelfstandigenregeling.

Soms kunnen de diverse loopbaanperioden in aanmerking genomen worden in verschillende regelingen, maar geven ze aanleiding tot een verschillend eindresultaat voor de gepensioneerde. Er moet dan billijkheidshalve in de reglementering een mogelijkheid worden ingebouwd voor de pensioeninstelling om, hetzij ambtshalve – voor zover detecteerbaar – hetzij op verzoek van de begunstigde indien de pensioeninstelling zelf over onvoldoende inlichtingen beschikt om een doordachte beslissing te nemen, de meest voordelige oplossing voor de begunstigde te kiezen. De federale wetgever heeft dit al vroeg ingezien.

Zo bevat de algemene Wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen in zijn art.8 § 4 de volgende bepaling:

“ Voor de berekening van het rustpensioen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene “.

Het Decreet van 13 juli 1994 tot regeling van de statutaire rust- en overlevingspensioenen bevat geen dergelijke bepaling.

Het Decreet bevat wel een mogelijkheid om op eigen verzoek afstand te doen van de uitbetaling van de totaliteit van het pensioen (artikelen 102 tot en met 105), maar deze bepalingen volstaan hier niet. Bij de opschorting van de uitbetaling voor een bepaalde periode blijft het basisrecht op zich immers bestaan, en het is hier wel degelijk nodig afstand te kunnen doen van het recht op statutair pensioen voor bepaalde dienstperioden.

Enkel op die manier kunnen die dienstperioden in aanmerking genomen worden voor de vaststelling van het recht in andere regelingen.

Het inbouwen van een oplossing voor deze problematiek wint meer en meer aan belang, vooral sedert het uitbouwen van aanvullende pensioenregelingen in de tweede pensioenpijler.

Bij het vergelijken van de opgebouwde rechten, moet dan ook voor een realistische vergelijking tussen de verschillende mogelijke regelingen steeds de som worden genomen van de opgebouwde rechten in de eerste – en de tweede pensioenpijler voor dezelfde tijdsperiode.

Aangezien ook binnen de VRT een aanvullend bedrijfspensioenplan is opgebouwd, verdient het zeker aanbeveling het VRT – pensioendecreet aan deze gewijzigde toestand aan te passen.

De toepassing van deze wijziging kan enkel gunstige gevolgen hebben voor de uitgaven van het statutair pensioenfonds.

2. Voorstel.

De directie wenst in het pensioendecreet mogelijkheden te voorzien om zowel ambtshalve – als op verzoek van de begunstigde, bepaalde dienst – en gelijkgestelde perioden van het statutair pensioenrecht uit te sluiten indien blijkt dat de begunstigde daardoor betere voordelen kan verkrijgen in andere pensioenregelingen van de eerste of tweede pensioenpijler.

De Directie van de VRT stelt de volgende aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Toe te voegen artikelen:

Art.25 bis: " Voor de berekening van de pensioenen wordt geen rekening gehouden met de diensttijd en de gelijkgestelde perioden waarvan het in aanmerking nemen nadelig zou zijn voor de betrokkene. "

Art. 105 bis: " Elke gerechtigde op een ter uitvoering van dit decreet toegekend pensioen kan afstand doen van het statutair pensioenrecht voor door hem duidelijk omschreven dienst – of gelijkgestelde perioden.

Deze afstand, die definitief is, moet met een aangetekende brief worden meegedeeld aan de gedelegeerd bestuurder van de VRT voor de ingangsdatum van het pensioen. "

Op het BOC van 19 februari 2009 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.

Pensioenregeling statutair personeel – Wijziging van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen – Invloed van loopbaanonderbreking en andere afwezigheidsperiodes op de pensioenberekening.

1. Achtergrond.

Het VRT pensioendecreet van 13 juli 1994 bevat een aantal bepalingen die de in aanmerkingneming van deze periodes van afwezigheid voor de statutaire pensioenberekening regelen. Kort samengevat kunnen die als volgt worden voorgesteld:

Deeltijds werken om familiale- of sociale redenen (art.15- lid 3): telt mee voor het aan de afwezigheid voorafgaand activiteitspercentage (meestal 100%), zonder contingentering en ongeacht de duur van de loopbaan.

Wanneer de berekende verhouding (tussen diensten met onvolledige opdracht en diensten met volledige opdracht) gelijk is aan of hoger dan 8/10, wordt zij geacht gelijk te zijn aan de eenheid (art 15 – lid 2).

Voltijds verlof zonder wedde (art.36 – lid 3): er wordt een maand per kalenderjaar in aanmerking genomen, zonder contingentering en ongeacht de duur van de loopbaan.

Volttijdse of deeltijdse loopbaanonderbreking (art.32 en 33): ongeacht de soort (gewoon, palliatief, ouderschapsverlof,...) wordt alles samen het eerste kalenderjaar gratis voor pensioenopbouw in aanmerking genomen (uitbereikbaar tot 3 jaar in geval van jonge kinderen). De volgende 4 jaar worden in aanmerking genomen mits betaling van een persoonlijke bijdrage. Het geheel (alles samen al- dan niet met bijdragebetaling maximum vijf jaar) zonder verdere contingentering en op vandaag zonder invloed van de duur van de loopbaan.

Het valt ook op dat er een feitelijke tegenspraak mogelijk is tussen de art.15-lid 2 en de art.32 en 33, wat tot verwarring leidt: deeltijdse loopbaanonderbreking kan immers ook als een vorm van diensten met een onvolledige opdracht beschouwd worden

Sedert 1994 is de maatschappelijke organisatie enorm geëvolueerd. Deeltijds werk in al zijn facetten en vormen kwam vroeger wel voor, maar in veel mindere mate dan vandaag.

Het feit dat het pensioendecreet van de VRT voor deze – en andere vormen van al- dan niet deeltijdse afwezigheden over onvoldoende of niet aangepaste bepalingen beschikt, heeft op het vlak van het VRT pensioenstelsel belangrijke gevolgen. Daarenboven zorgt het pensioendecreet op die manier ook voor rechtsonzekerheid voor de pensioengerechtigde statutaire VRT-medewerker.

Binnen het pensioenstelsel van de Rijksambtenaren werd er (onder de vorm van twee genummerde KB's – nr 206 van 29 augustus 1983 en nr 442 van 14 augustus 1986) een regeling uitgewerkt. Deze regeling wordt nu ook al geruime tijd quasi algemeen toegepast binnen alle andere openbare pensioenregelingen, en geldt dus ook voor de pensioenen voor de ambtenaren van de Vlaamse gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen die aangesloten zijn bij de " pool der parastatalen " (stelsel van de Wet van 24 april 1958).

De bedrijfsleiding van de VRT is van oordeel dat het wenselijk is dat de VRT pensioenregeling zich zou aansluiten bij de veralgemeende regeling zoals hierboven aangegeven.

De tekstwijziging van het pensioendecreet die daarvoor noodzakelijk is wordt best uitgevoerd in zo algemeen mogelijke bewoordingen, om te vermijden dat men bij kleinere wijzigingen op latere datum telkens opnieuw naar de Decreetgever moet stappen om onze regeling aan te passen. Een rechtstreekse doorverwijzing naar de federale regelgeving die trouwens, zoals al aangegeven, reeds voor alle andere Vlaamse ambtenaren geldt, is het meest aangewezen. Dat zorgt er ook voor dat de diverse regelgevingen ook in de toekomst aan elkaar aangepast zullen blijven, wat problemen inzake de doorfacturering van pensioendelen aan andere openbare pensioenregelingen (bij toepassing van de Wet van 14 april 1965) voorkomt.

2. Voorstel.

De VRT bedrijfsleiding stelt om het geheel van deze problematieken op te lossen, een aanpassing van artikel 15 van het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen voor:

Artikel 15

“Alle voor de berekening van de pensioenen verstrekte diensten worden in aanmerking genomen volgens hun werkelijke duur wanneer het gaat om diensten met volledige opdracht en, wanneer het gaat om diensten met onvolledige opdracht, tot beloop van het gedeelte dat zij vertegenwoordigen in verhouding tot dezelfde diensten met volledige opdracht.

De perioden van al- dan niet voltijdse afwezigheid, die voldoen aan de in de andere artikelen van dit decreet gestelde voorwaarden voor in aanmerkingneming voor pensioenberekening, worden voor de uiteindelijke berekening van het pensioen slechts in aanmerking genomen tot beloop van een bepaald percentage van het totaal van de werkelijk gepresteerde diensten.

Dit percentage is gelijk aan het percentage dat voor hetzelfde type van afwezigheden en onder dezelfde omstandigheden geldig is voor de berekening van de statutaire pensioenen van de personeelsleden van de federale overheidsdiensten. “

Op het BOC van 23 juni 2010 werd hierover reeds een unaniem positief advies gegeven.

3. Uitvoering.

Na behandeling in het Comité XVIII wordt het voorstel voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de VRT, bevoegd voor de rechtspositieregeling van het VRT-personeel. Na bekrachtiging van het voorstel door de Raad van Bestuur, zal aan de Voogdijminister van de VRT worden gevraagd om de procedure voor de aanpassing aan het Decreet van 13 juli 1994 houdende de reglementering inzake de statutaire VRT pensioenen op te starten.